

Vesti iz sveta

za decu

Južnoazijska divizija

3. tromesečje 2017.

SADRŽAJ

Na koricama: Niharika je učenica u adventističkoj školi Nagalend u severnom delu Indije. Pročitajte njenu priču na 22 strani.

JUŽNA INDIJA

3	Majka i kraljevska kobra	1. juli
5	Šankerov novi život	8. juli
7	Novi početak	15. juli
9	Guna Rejeva nova škola	22. juli
12	Stojati čvrsto za Isusa	29. juli
14	Pravi Bog	5. avgust
16	Božje dragoceno dete	12. avgust

ZAPADNA INDIJA

18	Molitva za čudo	19. avgust
21	Božji šikljajući bunar	26. avgust

SEVEROISTOČNA INDIJA

23	Učitelj stiže u pomoć	2. septembar
25	Misterija policijskih lisica	9. septembar
27	„Hoću da budem evanđelista!“	16. septembar
29	Tvrđoglava mlada	23. septembar
32	Program za trinaestu subotu	30. septembar

IZVORI

35	Aktivnosti
36	Recepti
39	Sa interneta
39	Za vođe

VAŠI DAROVI NA DELU

Pre tri godine, deo trinaestodnevne subotnje darova koji se sakupljao za Južnoazijsku divizionu pomogao je da se sagradi dvorana za sastanke i centar za obuku za ljude iz Butana. Taj novi centar u blizini butanske granice u Indiji, obučava laike kako mogu da pomognu izbeglicama i došljacima iz Butana koji su stigli u Indiju. Takođe, centar ima mesto za bogoslužje i dečju subotnju školu za nove vernike. Hvala vam na darovima i pomoći za narod Butana.

Drage vođe subotne škole,

Ovog tromesečja upoznaćemo se sa Južnoazijskom divizijom koja se sastoji iz sledećih zemalja: Butan, Indija i Nepal, ali i ostrva Maldivi.

Adventistička crkva u Južnoazijskoj diviziji doživela je dramatičan porast u nekoliko proteklih godina, tako da danas ima skoro 1,6 miliona članova. To znači da jedan adventista dođe na 870 stanovnika. Velika zasluga za taj rast može se pripisati Globalnoj misiji, ali sama osnova rasta leži u adventističkim školama koje se grade širom Indije. Na stotine ljudi je kršteno još dok su bili učenici adventističke škole.

U poslednjih nekoliko godina otvorene su nove škole, iako i one stare dobro napreduju. Deo dara ovog tromesečja pomoći će da se u tim novim školama naprave učionice ili spavaonice kako bi što više dece moglo da upozna Božju ljubav. Pošto se svi ti projekti odnose na decu, ovog tromesečja neće biti posebnog projekta za decu. Međutim, ovaj dar će pomoći čak i najmlađima u relativno novoj školi u Nagalendu u južnoj Indiji, pod nazivom K-12 škola.

Zanimljivo učenje jezika

Misionski DVD za ovo tromesečje. Ako niste dobili DVD, sve snimke možete skinuti sa našeg sajta www.subotnaskola.org/mladi-i-odrasli/adventisticka-misija-video/

Ukrasite učionicu slikama iz časopisa ili brošura. Možete i obojiti zastave zemalja Južnoazijske divizije.

Dodaci:

Misionski DVD za ovo tromesečje. Ako niste dobili DVD, sve snimke možete skinuti sa našeg sajta www.subotnaskola.org/mladi-i-odrasli/adventisticka-misija-video/

Ukrasite učionicu slikama iz časopisa ili brošura. Možete i obojiti zastave zemalja Južnoazijske divizije.

PRILIKE

Ovog tromesečje će dar trinaeste subote pomoći da se izgradi:

- Centar za obuku za crkvene sastanke i programe u državi Telangana u centralnoj Indiji.
- Internat za devojčice u Nagalendu u južnoj Indiji.
- Internat za devojčice u srednjoj školi Džejs Memorijal u Tamil Nadu u južnoj Indiji.
- Učionice za srednju školu Velarada u državi Kerala u južnoj Indiji, i
- Učionice za srednju školu Alat u Maharaštri u zapadnoj Indiji.

Južna Indija / 1. juli
Lakšimi, 18

MAJKA I KRALJEVSKA KOBRA

Sedmogodišnja Lakšimi i njena majka prolazile su šumom u blizini svog doma u južnoj Indiji, tražeći drva za ogrev, koja bi prodale na pijaci. Majka je zastala da pokupi komad drveta, a Lakšima je u blizini primetila mravinjak. Njena majka je obožavala kraljevsku kobru; prepoznajući mravinjak kao kuću kraljevske kobre, brzo je uzela flašicu mleka i prosula koju kap na mravinjak. Onda je napravila par koraka unazad, zatvorila oči i počela da se moli.

Dok se majka molila, kraljevska kobra je izašla iz mravinjaka i krenula prema njoj. Palacajući jezikom, zmija se omotala oko njene leve noge i ujela je. Tek tada je majka vrisnula.

Lakšimi je potrčala ka majci. Pogledom je tražila da li ima nekog da im pomogne, ali nije bilo nikoga. Nije znala šta da radi, ali se setila da je u njenoj školi učitelj ohrabrivao decu da se mole Isusu kada im zatreba pomoć. „Mamice!“ plakala je Lakšima. „Moli se: 'Isuse, spasi me!'“

Majka je prestala da vrišti i počela je da ponavlja: „Isuse, spasi me! Isuse, spasi me! Isuse, spasi me!“ Dok se molila, zmija je pustila njenu nogu i nestala u mravinjaku.

Majka je otkinula parče tkanine sa svoje sari (haljine) i čvrsto vezala oko noge kako bi sprečila da se otrov širi. A onda su požurile kući.

Bog koji ju je spasio

Kada su njih dve stigle kući, majka je sela i pregledala je nogu. Bila je iznenađena kada je videla da oko ujeda nije bilo otekline niti crvenila, a i nije se osećala ništa gore. Nije nikada čula da je neko preživeo ujed kraljevske kobre. Međutim, ona se osećala dobro. Oprala je svoju ranu i sela je da se odmori.

„Kako si znala da treba da tražimo od Isusa da me spase?“- upitala je majka Lakšimu. Majka je znala da je škola u koju ide njena ćerka hrišćanska škola, ali ona nije znala ništa o Bogu. Zapravo, ona

nije ni znala da ta škola postoji sve do jednog dana kada je to čula u autobusu. Čovek joj je ponudio mesto da sedne i tako su započeli razgovor. Tokom tog razgovora čovek joj je rekao da je on propovednik, spomenuo srednju školu Džejms Memorijal i čak ponudio da plati Lakšiminu školarinu!

Majka se složila, i Lakšima je krenula u dobru školu. Sada je majka molila Lakšimi da joj objasni ponešto o tom Bogu po imenu Isus koji ju je upravo spasao od smrtonosnog ujeda zmije.

„On je Bog univerzuma“, odgovorila je Lakšimi. „Bolje je da obožavamo Boga, koji je stvorio svet nego stvorenja koja žive na ovom svetu.“ Majka je potvrdno klimnula glavom.

Lakšimi je podelila sa majkom sve čega se mogla setiti o Isusu dok su se odmarale u hladovini.

Uskoro se događaj o Lakšiminoj majci i ujedu zmije raščuo i ljudi su se čudili kako je prošla nepovređeno. Tragovi ujeda zuba na majčinoj nozi bio je dovoljan dokaz da je njen život poštedeo Bog koji je moćniji od bilo kog boga koga su oni obožavali.

Lakšimi je naučila majku kako da se moli i kako da čita Bibliju. Danas se njena majka u potpunosti oslanja na Boga. Svake subote ona poziva svoje susede da joj se pridruže u crkvi u selu.

Lakšimi nastavlja da uči sve više o Bogu dok pohađa srednju školu Džejms Memorijal. Deo dara trinaeste subote pomoći će da se sagradi novi internat za devojčice. Molim vas, setite se ove škole u svojim molitvama i kad dajete darove.

Činjenice

- Kraljeska kobra je najveća otrovnica na svetu. Može da dosegne dužinu do 5 ½ m i živi u šumama Indije u južnoj Aziji. Ona u suštini izbegava kontakt sa ljudima i ne napada osim ako se ne oseti ugroženom. Njen otrov je veoma jak i može da ubije čoveka ako ovaj ne dobije odgovarajuću medicinsku pomoć.
- Kraljeska kobra je možda najbolje poznata po ukrotiteljima zmija u južnoj Aziji. Iako kobra može da čuje, ona se oslanja na vibracije a ne na zvuk kao ljudi. Ovu zmiju zapravo pokreću pokreti krotitelja, a ne zvuci muzike.

Južna Indija / 8. juli

Šanker, 18

ŠANKEROV NOVI ŽIVOT

Šanker je bio problematičan još od kad je bio mali. Čak i on sam priznaje da se ponašao van svake kontrole. Svađao bi se sa svima koji bi mu se usprotivili i često je upadao u probleme još kao mali dečak. A onda su ga njegovi roditelji uhvatili kako pokušava da puši cigarete kada je imao 6 godina. Shvatili su da Šanker ide pravo u propast i bilo im je potrebno neko rešenje.

Šanker je odrastao u gradu Mumbai, najvećem gradu u Indiji. Tamo ima puno bandi, a izgledalo je kao da Šanker traži nevolju. Njegovi roditelji su osećali da nemaju drugo rešenje nego da svog sina pošalju daleko od grada. Razgovarali su sa Šankеровим ujakom, koji je predložio da ga pošalju u školu koja ima internat za decu njevogov uzrasta.

Šankеровi roditelji su saznali za srednju školu Džejms Memorijal, školu koja uči decu od vrtića do srednje škole. Ali ona je bila daleko od njihove kuće. Šankеровo putovanje do nove škole trajalo je dva dana vozom.

Šanker je bio sam, i pomalo uplašen. Pitao se kako će opstati u novoj školi. Sve mu je bilo novo. Profesori su bili ljubazni prema njemu, a učenici nisu pokušavali da se tuku sa njim kada bi se raspravljali. Iznenadio se kada mu je preceptor rekao da će morati da bude na svakom bogoslužjenju. Učitelj iz vrtića mu je pomogao oko matematike – predmeta koji mu je bio naročito težak – i ohrabrio ga da odvoji vreme za proučavanje Biblije svakog dana pre nego što počne da uči.

Šanker je prvi put čuo za Isusa. „Dok sam učio o Isusu, moj život je počeo da se menja“, kaže Šanker. „Moji drugari i učitelji pomogli su mi da naučim više o Bogu, i počeo sam da shvatam da me život koji sam vodio nikada ne bi odveo do sreće. Samo Isus to može da učini.“

Dobar uticaj

Sada Šanker voli da čita Bibliju i da se moli; to je nešto što je naučio u školi. On se još uvek trudi da utiče na ljude, ali da ne bude nasilan i da ih ne vređa kao što je to nekada radio. Sada pokušava da utiče na njih svojim ljubaznim rečima i dobrim primerom. On učestvuje

u bogoslužnjima i vođa je u svom omiljenom sportu. Kao kapetan tima, on okuplja svoj tim pre utakmice i onda se pomole da budu dobar primer drugom timu i da se niko ne povredi.

Ponekad članovi suprotnog tima pokušavaju da doskoče Šankerovom timu uvredama, ali Šankerov tim ignoriše njihove reči i upravlja se prema Isusovom primeru ljubaznosti. Ako izgube, oni to prihvataju kao sport, a ako pobeđe, onda proslavljaju Boga.

Šankerovi roditelji nisu hrišćani. Oni se ne protive njegovoj odluci da postane hrišćanin, ali oni nisu zainteresovani za njegovu veru. Šanker priznaje da je pokušao da natera svoje roditelje da prestanu da obožavaju svoje bogove, ali je prestao da se raspravlja sa njima. Nada se da će njegov dobar primer i stalne molitve ubediti njegove roditelje da je Isus odgovor na sve njihove potrebe, i nada se da će oni jednog dana predati svoj život Bogu, kao što je i on učinio.

Šanker kaže: „Moj se život potpuno promenio od kad sam prihvatio Isusa. Sada mi je Isus glavni prioritet.“

Dečaci i devojčice, i nama Isus može biti glavni prioritet, kao što je Šankeru. Mi to možemo postići ako predamo svoje srce Isusu i ako Ga zamolimo da živi u nama.

Činjenice

- Indija je najveća zemlja u južnoj Aziji. Ona se proteže od visokih Himalaja – najvišeg planinskog venca na svetu – do tropskih visoravni i Indijskog okeana.
- Istorija Indije datira od pre 5.000 godina. Njena najčuvenija znamenitost je Tadž Mahal.
- Stanovništvo Indije broji negde oko 1,3 milijarde ljudi. Imamo tamo oko 1,6 miliona vernika ili, drugačije rečeno, na svakog 870-og stanovnika Indije dolazi jedan adventista.
- Pošto su adventisti prvi započeli rad u Indiji pre više od 100 godina, oni su izgradili puno škola. Adventističke škole su locirane u svim većim naseljenim oblastima, ali i u mnogim selima. One primaju decu iz različitih domova kako bi učili i stekli najbolje moguće obrazovanje. Svake godine, adventističke škole krste na stotine učenika koji će sutra postati vođe.
- Za više informacija o ovom projektu pogledajte DVD.

AKTIVNOSTI

Pevajte pesmu na jeziku marati
(on se govori u Mumbaiju i zapadnoj Indiji)

ISUS ME VOLI

ay shoo pree thee kuh ree thoh
poor nah heh mee jah nah thoh
shah struh ay sey kuh tee teh
teh kahr reh chee sang ah tay

Refren:

ay shoo suhth pree tee
ay shoo suhth pree tee
ay shoo suhth pree tee
bah leh vah ree kuh ree

Južna Indija / 15. juli
Sundar Sivasubramanian, 16

NOVI POČETAK

Sundarev stidljivi osmeh krije činjenicu da je on iskusio više tuge od mnogih njegovih vršnjaka. Odrastao je u domu u kome su grube reči i nasilje bili svakodnevnica. Njegov otac i majka su se često svađali, uglavnom zbog para. Kada je otac bio ljut, često bi tukao majku. Mir je ušao u njihov dom tek kada je Sundarev otac otišao da radi u nekoj udaljenoj oblasti. Nije ga bilo tri godine.

Kada se Sundarev otac vratio u Indiju, prestao je da pije i počeo da dolazi u adventističku crkvu na poziv svog prijatelja. Ali ubrzo se vratio svojim starim navikama, i opet su počeli vika i nasilje.

Pošto više nije bila u stanju da se nosi sa situacijom, Sundareva majka je pokušala da se ubije tako što je uzela previše tableta za spavanje. Sundar je plakao, jer nije znao šta da radi.

Njegova majka se srećom oporavila, ali Sundar je bio toliko zabrinut za svoje roditelje da nije mogao da se koncentriše na učenje te je do-

bijao slabe ocene. Tada je njegova majka odlučila da njihov sin mora da se skloni od problema u kući, i da ide u školu gde će biti bezbedan i gde će moći da se usredsredi na učenje. Ona je čula za srednju školu Džejms Memorijal od prijatelja, i odlučila da ga tamo pošalje, nadajući se da će u novom okruženju on dobiti priliku za novi početak.

Putovanje ka novom životu

I tako je Sundar krenuo na dugačko putovanje od kuće u Mumbaiju (pronađite Mumbai na karti Indije) do nove škole i doma u južnoj Indiji (pokažite južnu Indiju). Iako se Sundar najpre osećao usamljeno u novoj školi, ubrzo je stekao nove prijatelje i počeo da se oseća lepo u društvu tih novih prijatelja.

Sundarev život se promenio otkako je došao u srednju školu Džejms Memorijal. Napokon je osetio da živi kao normalno dete. Učio je o Bogu i počeo da Mu poverava svoje probleme. Sundar je naučio da se moli, tako da se on moli za svoje roditelje svaki dan. Stidljivo se smešeci, on kaže da se nada da će Bog pomoći njegovim roditeljima da žive srećno.

Sundar voli svoju novu školu i život u njoj. Učenici i učitelji se brinu o njemu kada se oseća usamljeno ili kada je tužan. Njegova vera u Boga raste i jača svakog dana i on se nada da će moći da nastavi da pohađa ovu školu.

Mnogi učenici u Sundarevoj školi dolaze iz daleka i ne znaju za Isusa. Oni tu pronalaze bolji, srećniji život sa Isusom.

Deo trinaestog dara ovog tromesečja pomoći će da se izgradi internat za devojčice u srednjoj školi Džejms Memorijal. On će zameniti stari internat koji više nije zdravo mesto za život. Molimo vas, molite se za Sundara i sve učenike u toj školi i za njihove porodice koje još uvek nisu upoznale Isusa kao svog prijatelja i Spasitelja.

Činjenice

- Mumbai je najveći grad u Indiji, gde živi oko 21 milion ljudi.
- Sundar ide u srednju školu Džejms Memorijal; to je adventistička škola u južnoj Indiji. Škola ima više od 900 učenika.
- Deo dara trinaeste subote pomoći će da se sagradi novi internat na kampusu. Štedite svoj novac kako biste mogli da što više pomognete ovoj školi u izgradnji internata (čistog i zdravog mesta za život), u kome će devojčice moći da žive dok uče o Bogu.

AKTIVNOSTI:

Kako bi vašoj deci uspeli da dočarate ukus Indije, napravite tradicionalni indijski hleb. Ako želite, poslužite te hlepčice sa malo ljutkastog karija ili salatnom od jogurta (strana 34).

Čapati (indijski hleb)

1 šolja brašna od celog zrna

1 šolja belog brašna

1 kašičica soli

Dovoljno vode da sve lepo sjedinite i ulje za prženje ovih hlepčića.

Umesite brašno, so i vodu da testo bude meko, a zatim neka odstoji jedan sat. Podelite ga na loptice veličine jajeta i oklagijom razvucite u krug. Utrljajte malo ulja preko testa, presavijte na četvrtine, pa opet pređite oklagijom. Pržite hleb u malo pouljenom tiganju, na srednjoj temperaturi sve dok se ne pojave svetlo braon tačkice - manje od minuta. Utrljajte kap ulja na gornjoj strani i okrenite hleb; isto tako pržite i sa druge strane pa ga izvadite iz tiganja. Prekrijte ga krpom kako bi ostao topao. Poslužite ga sa karijem i rižom. Prelomite ga i umačite u kari. Ili parčice hleba koristite kao kašiku kojom ćete zahvatiti hranu.

Južna Indija / 22. juli

Guna Rej, 18

GUNA REJINA NOVA ŠKOLA

Zamoli nekog tinejdžera da pročita ovo u prvom licu.

Rođen sam u siromašnoj adventističkoj porodici sa petoro dece. To jest, mi sebe nazivamo adventistima, ali nismo išli često u crkvu i retko kad smo se molili.

Moj otac je farmer i vozač u velikom gradu u južnoj Indiji. Moji roditelji se često svađaju zbog nedostatka novca. U kući nije bilo mira.

Kada sam bio u petom razredu, počeo sam da kradem novac od oca da bih kupio bombone i druge grickalice. Iako otac nije bio sre-

čan što sam uzimao novac od porodice – koji nam je bio potreban za hranu i domaćinstvo – bio je još zabrinutiji što sam počeo da razvijam loš karakter. Pitao se šta da radi sa mnom.

Moj stric je rekao ocu da postoji adventistički internat nedaleko od našeg doma. Stric je objasnio ocu da ta škola ima sve što je jednom detetu potrebno, i da čak pomažu deci koja potiču iz siromašnih domova.

Ovo je bila dobra vest za mog oca, koji nije mogao sebi da priušti da me školuje. Po Božjoj milosti, primio sam pomoć od adventističke dobrotvorne organizacije i Azija Aid-a koji su sponzorisali siromašnu decu.

Velika promena za Guna Reja

Da budem iskren, Bog me uopšte nije zanimao kada sam započeo šesti razred u adventističkoj školi. Ali, kako sam nastavio da slušam sve više o Bogu i Bibliji na časovima i u crkvi, počeo sam da čitam Bibliju i pozeleo da upoznam Isusa.

Uz pomoć brižnih učitelja i dece iz razreda približio sam se Bogu. Naučio sam kako da se molim i kako da od Boga tražim pomoć. Počeo sam Boga da stavljam na prvo mesto u svemu što radim. Bog je zaista učinio veliko delo u mom životu!

Majčina bolest

Bog mi je odgovorio i na molitvu za moju porodicu. Nedavno se moja majka ozbiljno razbolela od jedne opasne bolesti koju prenose komarci. Majka je bila u bolnici tri sedmice, i moja porodica se molila za nju kraj njenog kreveta. Bog je čuo naše molitve i moja majka je ozdravila.

Moja cela porodica je bila svedok čuda koje je Bog učinio. Prepoznali su da se On brine za nas. Od tada pa nadalje, moji roditelji su predali potpuno svoje srce Bogu. Sveti Duh je sada prisutan u našem domu. Moji roditelji se više ne svađaju oko para. Umesto toga, mi slavimo Boga i u dobrim i u teškim trenucima.

Jako sam zahvalan što je Bog upotrebio mog strica da kaže mojim roditeljima za srednju školu Džejms Memorijal. Jako volim što sam ovde!

Deo dara trinaeste subote pomoći će da se izgradi novi internat za devojčice. Stari internat ima 65 godina i premalo mesta za više od 100 devojčica koje tamo žive. Taj internat više nije zdarvo mesto za

život. Hvala vam što ćete pomoći da deca žive bolje dok uče u ovoj odličnoj školi!

Činjenice

- Guna Rejeva majka je imala dendži groznicu, bolest koja je česta u oblastima tropske klime. Dendži groznica se prenosi preko ujeda zaraženog komarca. Simptomi su: visoka temperatura, bolovi u mišićima i zglobovima, glavobolje, mučnina i povraćanje, svrab i često modrice. Odraslima je teže kada se razbole nego deci. Ako se zaražena osoba ne leči u bolnici, može i umreti od te bolesti.
- Džejms Memorijal, srednja škola u koju ide Guna Rej, ima više od 900 učenika - od vrtića do dvanaestog razreda. To je škola sa internatom tako da na kampusu za vreme školske godine ima puno dece.
- Da biste saznali nešto više o srednjoj školi Džejms Memorijal, pogledajte naš DVD na sajtu www.subotnaskola.org/mladi-i-odrasli/adventisticka-misija-video/

AKTIVNOSTI

Pevajte na jeziku tamil (koji se govori u državi Tamil Nadu u jugoistočnoj Indiji)

ISUS ME VOLI

yay soo yehn dhen nay see ray
kahn dayn vay dheh noo lee lay
pah lehr ah vehr sohn dhahm tahn
tahn geh ah vehr vahl loh thahn

Refren:

yay soo yehn nay sehr
yay soo yehn nay sehr
yay soo yehn nay sehr
may vay dhe vah koo-ee dhay

Južna Indija / 29. juli
Janeš Kumar, 30

STAJATI ČVRSTO ZA ISUSA

Janeš je odrastao u malom selu u južnoj Indiji. (Pokažite južnu Indiju na mapi). On voli Boga pa je želeo da postane propovednik. Tako je upisao fakultet da izučava Bibliju. Dok je bio tamo, neki adventistički prijatelji pozvali su ga da im se pridruži na bogoslužnju u petak več. Janeš se složio.

Propovednik je govorio o suboti i čitao tekstove iz Biblije koji dokazuju da je sedmi dan Božji sveti dan. Janeš nikada pre nije čuo za to, tako da je nakon bogoslužnja postavljao pastoru mnoga pitanja. Kada se vratio u školu, upitao je svoje profesore o suboti: „Zašto mi idemo nedeljom u crkvu kada u Bibliji piše da je Božji sveti dan subota?“ Janeš je profesoru pokazao neke stihove iz Biblije koje mu je adventistički pastor dao. Ali njegov profesor nije imao odgovor.

Janeš donosi odluku

Janeš je počeo subotom da dolazi u adventistčku crkvu, a nedeljom bi išao u porodičnu crkvu. Nakon nekog vremena, odlučio je da će se krstiti u adventističkoj crkvi, jer ona poštuje subotu.

Janeš voli da priča o Isusu, suboti i Hristovom drugom dolasku. On je svima u komšiluku ispričao o svom otkriću iz Biblije i dao im je knjige koje mogu da čitaju. Neki od njegovih suseda su bili zainteresovani za ono što je Janeš imao da kaže, tako da je odlučio da održi trodnevne sastanke kako bi pričali o Isusu, suboti i drugom dolasku.

Mnogo je ljudi došlo na te sastanke i postavljali su pitanja. Pastor iz crkve koja je poštovala nedelju pozvao je Janeša da ih poseti i da i njima ispriča o suboti. Janeš je pristao tako da je i tamo podelio svoju ljubav prema Bogu i suboti, kao i obećanje o drugom dolasku. S vremenom su crkveni članovi odlučili da poštuju Boga subotom.

Suprotstavljanje

Ali nekim ljudima u selu nije se dopalo ono čemu je Janeš učio ljude. Odlučili su da oni organizuju svoje posebne sastanke. Janeš je otišao

na te njihove sastanke i čuo kako pastor priča da je nedelja ispravan dan za bogoslužjenje. Janeš se molio za mogućnost da progovori ljudima o istini. A onda, na poslednjem sastanku, propovednik je upitao da li neko ima pitanja.

Janeš je došao u čelo sale da bi naglas pročitao četvrtu zapovest. „Sećaj se dana subotnog da ga svetkuješ.“ A onda je pročitao i druge biblijske tekstove o suboti.

Ljudi su bili oduševljeni. Propovednik nije imao odgovor na biblijske stihove koje je Janeš pročitao. Nakon sastanka, neki iz sela su zamolili Janeša da sa njim proučavaju Bibliju. Janeš je bio srećan!

Bolest

Ali Janeš se razboleo. Imao je bolove u donjem delu kičme i jake bolove u stomaku koji nisu prestajali. Konačno je otišao kod lekara. Nakon pregleda i mnogih testova, lekar je rekao Janešu da ima rak, i da se on proširio na više delova tela.

„Imaš otprilike još šest meseci života“, lekar je rekao. Janeš je krenuo kući tužan – ne zbog toga što će umreti, već zato što neće moći da deli Božju ljubav sa ljudima.

Neki ljudi su rekli Janešu da ga to Bog kažnjava zato što je postao adventista, ili zato što se raspravljao sa propovednikom. Ali Janeš ih nije slušao; on se samo molio. A onda je započeo dugo lečenje. Kada je lečenje bilo završeno, Janeš se vratio kući i održao još neke sastanke na kojima je govorio o Bogu i suboti. Osmoro ljudi se krstilo.

Gde je nestao rak?

Kada se Janeš vratio na kontrolu, njegov lekar nije mogao da pronađe ni traga od raka. Janeš je bio zdrav i jak. Mnogi ljudi kažu da je ovo čudo, i Janeš se slaže sa njima: „Isus me je održao kako bih mogao da delim Božju ljubav sa ljudima“, kaže on. Janeš voli da govori ljudima da ih Isus voli i da će uskoro ponovo doći da sa sobom povede one koji su Mu verovali, na mesto gde više neće biti bolesti.

Dečaci i devojčice, i mi možemo da govorimo ljudima da ih Isus voli, da je On umro da bi oni mogli večno da žive sa Njim. Ne moramo da budemo odrasli da bismo drugima govorili o Isusu. Hajde da to uradimo ove sedmice!

Činjenice

- Indija je sedma zemlja po veličini, ali druga po brojnosti stanovnika, odmah posle Kine.
- Najčuvenija znamenitost Indije je Tadž Mahal; sagradio ga je veliki car za svoju omiljenu ženu 1600. godine.
- Nacionalna ptica je paun, a nacionalna životinja tigar.
- Indija je jedna od zemalja koja ima slonove. Indijski slonovi su nešto manji od afričkih slonova, i imaju manje uši. Ljudi iz Indije su stotinama godina trenirali slonove da za njih rade teške poslove.

Južna Indija / 5. avgust
Mutal Rej, 18

PRAVI BOG

Zamoli nekog dečaka tinejdžera da ovo pročita u prvom licu.

Ja se zovem Mutal Rej. Bio sam nevaljao dečak koji nije išao u školu kao mali. Moj otac je bio zabrinut zbog loših navika koje sam razvijao i odlučio je da me pošalje u školu sa internatom u južnu Indiju. Rekao mi je da je to za moje dobro, da neću moći da bežim sa časova ako živim u internatu.

Moj otac je farmer, a majka se brine o moja dva brata. Oni nisu hrišćani. Mi smo siromašni, i majka često plače zbog našeg teškog finansijskog stanja. Otuda je slanje sina u internat bila veoma skupa stvar koju oni nisu mogli sebi da priušte. Ali moji roditelji su saznali za organizaciju koja pomaže ljudima kao što smo mi, da mogu da pošalju decu u adventističku školu sa internatom. Oni su mi postali sponzori, iako moja porodica i ja nismo hrišćani. Tako sam bio prebačen u srednju školu Džejms Memorijal.

Stigao sam u svoju novu školu kada sam imao 8 godina. Sve je bilo dobro. Usredsredio sam se na učenje. Takođe, saznao sam nešto o Bogu – pravom, živom Bogu, koji je naš Stvoritelj.

Neposlušnost ocu

Moj otac je znao da ja sada učim u hrišćanskoj školi. Mnogo puta mi je rekao: „Bez obzira u koju školu ideš, ne smeš nikada promeniti svoju religiju.“ Ali nakon boravka u školi Džejms Memorijal, izabrao sam da prihvatim Isusa kao svog Spasitelja. Kada sam to rekao svojoj porodici, otac je bio besan. Rekao mi je: „Isus nije pravi Bog!“

Nisam bio siguran šta da radim, tako da sam se puno molio i čitao Bibliju. Bio sam sve ubeđeniji da treba da prihvatim Isusa, bez obzira na ono što moj otac kaže.

Jednoga dana moj otac se užasno potukao sa susedom. Ozbiljno je bio povređen i morao da ide u bolnicu. Kada sam saznao da mi je otac povređen, plakao sam i molio se Bogu da ga sačuva. Bog je uslišio moju molitvu, i moj otac se oporavio od povrede.

Bog mi je odgovorio na mnoge molitve. Uvek sam se brinuo da li ću imati dovoljno dobre ocene da mogu da nastavim da studiram. Molio sam se i za to, i Bog mi je pomogao. Sada proučavam teme za krštenje.

Bog je tako sjajan! Ja osećam Njegovo prisustvo u svom životu i u životu moje porodice. Zahvalan sam svojim učiteljima u školi Džejms Memorijal što su mi ukazali na Spasitelja Isusa Hrista.

Moja škola ima dobru reputaciju. Ali potreban joj je novi internat za devojčice. Onaj koji imamo je zaista star i neodgovarajući da se u njemu živi. Drago mi je što će deo trinaestosubotnog dara pomoći mojoj školi da se sagradi novi internat koji će biti svetlije i zdravije mesto za život devojčica u školi!

Činjenice

- Otkako su se adventisti pojavili u Indiji, škola igra veoma bitnu ulogu u crkvenom rastu. Osim dece iz adventističkih porodica, škola takođe prihvata i decu koja ne dolaze iz hrišćanskih domova, ali koja žele da steknu kvalitetno obrazovanje na engleskom.
- Mnoga deca se krštavaju svake godine kao rezultat pohađanja adventističkih škola u Indiji. Čak i oni koji se ne krste tokom školovanja, primaju veoma bitne lekcije o veri.
- Deo našeg dara trinaeste subote pomoći će da se sagradi internat za adventističku školu i učionice u druge dve adventističke škole, čime će se omogućiti da se još više đaka primi i pouči o Božjoj velikoj ljubavi.

AKTIVNOSTI

Pevajte na jeziku hindi (jezik koji se govori širom Indije)

Saveti oko izgovora: Jedva čujno izgovorite n kada se pojavi u zagradi. Nežno izgovorite slovo i kada se pojavi na kraju sloga. Th se uvek izgovara kao d a ponekad kao meko d. Samoglasnik napisan kao ai izgovara se kao aj.

ISUS ME VOLI

yee soo moodj say kahr tah pyahr
bai bl may hai sah mah char
mai whoo(n) nirh bahl whah bahl wahn
bahl coh(n) pur hai thai uh wahn

Refren:

pyahr khar tah moodj say
pyahr khar tah moodj say
pyahr khar tah moodj say
hai sah thee yah sah mah char.

Južna Indija / 12. avgust
Parisuda, 9

BOŽJE DRAGOCENO DETE

Pari ima 9 godina. Nedavno je saznala da njeno ime znači „onaj koji je svet“. To se dogodilo kada se upisala u adventističku školu.

Pari nije dugo tu učenik, ali je već naučila da je Isus voli. Ona voli da čita Bibliju, a 23. psalam joj je posebno drag. Pari se stidljivo smeška dok recituje ovaj psalam napamet.

„Gospod je pastir moj; ništa mi neće nedostajati“, kaže ona na svom maternjem jeziku tamač. „Na zelenoj paši pase me, vodi me na tihu vodu.“ Pari pravi pauzu dok recituje, njena stidljivost čini da zaboravi tekst. Direktor škole, koji je sedeo pored nje, nežno joj je šapnuo nastavak.

„Dušu moju oporavlja; vodi me stazama pravednim, imena radi svojega“, nastavlja ona. „Da pođem i dolinom sena smrtnoga neću se bojati zla; jer si ti sa mnom, štap tvoj i palica tvoje teše me.“

Hodanje po dolini

Pari zna šta to znači hodati po dolini sena smrtnog. Njen otac je vozač kamiona, i poginuo je u saobraćajnoj nesreći kada je Pari bili beba. Nešto kasnije ju je i majka napustila, tako što ju je ostavila u autu njenog dede.

Pari i deda žive u maloj kolibi i snalaze se nekako. Deda se pita zbog čega mu se događa toliko loših stvari. Pita se da li je ikada iko čuo njegove molitve. Dok je on tako tražio odgovore na svoje patnje i tuge, njegova ćerka, Pariina tetka, počela je da mu govori o Isusu. Tetka je adventista i tvrdila je da Isus uvek čuje molitve.

Pariina nova škola

Deda stari, i njegov vid je sve lošiji. Ima jako malo para da bi mogao da izdržava Pari. Neki od rodbine predložili su mu da pošalje Pari u adventističku školu. Deda se složio i Pari je krenula u novu školu, koja je udaljena nešto više od sat vremena od dedine male kuće.

Kada su Pari pitali da li joj se dopada to što uči u školi Džejms Memorijal, ona se radosno nasmešila. Da, ona voli svoju školu, i voli što ima puno novih prijatelja! Ona živi u internatu za devojčice, gde sada ima oko 100 sestara. Nju nije briga što je internat star i što su sobe prepune i što nije sve najzdravije kao što bi trebalo da bude. Njoj je jednostavno drago što može da živi i uči u tako dobroj školi!

Živeti za Isusa

Pari je u novoj školi naučila da voli Isusa. Nedavno je saznala da njeno puno ime Parisuda znači „onaj koji je svet“. Drago joj je što je upoznala Isusa koji želi da ona bude Njegovo dete.

Otkako ide u novu školu, Pari je videla da se nekoliko učenika krstilo. Kada je posetila svog dedu, govorila mu je o krštenju i da i ona sada voli Isusa. „Želim da i moj deda bude Božje dete“, kaže ona. „Ja sam mu objasnila da treba da se krsti! Znam da Isus čuje moje molitve za mog dedu i da će ih uslišiti. Sada znam i da je Isusov put put Parisude, put svetosti. To je značenje i mog imena!“

Molimo vas, setite se Pari i njene škole Džejms Memorijal u svojim molitvama i kada dajete misioni dar.

Činjenice

- Pogledajte kako Pari recituje psalam na YouTube: bit.ly/parisudha23
- Pogledajte i poseban film o Pari na vebsajtu: M360.tv/s17311
- Valuta Indije je rupija. Negde oko 68 rupija ima vrednost jednog američkog dolara; 72 rupija je 1 evro.
- Iako su hindi i engleski zvanični jezici, ljudi Indije govore na stotine različitih dijalekata.

AKTIVNOSTI

Igrajte Goli

Goli je omiljena igra sa krlikerima kod Indijaca. Najbolje se igra kada su deca istog uzrasta i podjednako vešti.

Na ravnom tlu, iskopajte male rupe. Na udaljenosti od oko 18 cm povucite početnu liniju. Igrači naizmenično bacaju svoje klikere, pokušavajući da pogode rupu ili da isteraju klikere drugih igrača što dalje od rupe. Prava je umetnost da i jedno i drugo uradite u isto vreme. Ova igra može dugo da potraje jer je rupa mala i lako ju je promašiti.

Zapadna Indija / 19. avgust

Arpita Bosal, 14

MOLITVA ZA ČUDO

Arpitin život je mučno otpočeo. Otac joj je poginuo pošto ga je udario kamion dok je upravljao volovskim kolima. Šok zbog tog gubitka pokrenuo je kod Arpitine majke prerani porođaj.

Arpita je svoja prva dva meseca života provekla u bolnici sa svojom majkom, koja nije mogla da čuje i govori. Obe su bile veoma bolesne. Lekari nisu znali šta da rade. Ova situacija je brinula i ostatak porodice.

Arpitina porodica je hrišćanska, ali nisu verovali u Isusa. Jedan rođak, Arpitin ujak Satiš, posećivao ih je svakog dana u bolnici. Po-

kušao je da ohrabri Arpitu majku, i da je malo nasmeje. Jedne subote, kada je Satiš došao u bolnicu, primetio je stranca koji je išao od kreveta do kreveta. Čovek se molio sa pacijentima. Znatiželjan, Satiš je prišao čoveku i upitao ga ko je. Čovek se predstavio kao propovednik adventističke crkve.

Iako Satiš nije verovao u Isusa, zaista je želeo da pomogne Arpiti i njenoj majci. Stoga je zamolio pastora da se pomoli i za njih. Pastor je drage volje prihvatio. Molio se za majku, a zatim se pomolio za Arpitu. Tokom molitve Satiš je koristio znakovni jezik da bi Arpitina majka razumela reči.

Pastor je skoro svakog dana posećivao Arpitu i njenu majku. Molio se za njih. Uskoro je počelo da im biva bolje.

Satiš je bio zaprepašćen. Tražio je od pastora da mu priča o Isusu. Pastor je proučavo Bibliju sa Satišom, i onda je Satiš na znakovnom jeziku objašnjavao Arpitoj mami šta piše u Bibliji. Nekoliko meseci kasnije, i Satiš i Arpitina majka su bili kršteni. Arpitina majka je odmah želela da posveti Arpitu Gospodu. Pastor se pomolio posebnom molitvom da Arpita uvek bude verna hrišćanka.

Čim je Arpita naučila da govori, majka ju je naučila kako da se moli svake večeri u sedam sati. „Čak i sada kada sam daleko od kuće, u sedam sati pognem glavu na molitvu“, kaže Arpita. „To radim otkako znam za sebe.“ Aprita je srećna što je pastor zastao kraj bolničkog kreveta njene majke i što se molio za njih obe. Sada ona zna koliko je Bog voli – toliko da je i umro za nju!

Nedavno je Arpita, sledeći Isusov primer, odlučila da se krsti. Arpita kaže: „Odlučila sam da se krstim zato što sam videla koliko je Isus blagoslovio moju porodicu preko adventističke crkve.“ Ona kaže da želi da sledi Isusa zbog toga što je Isus sačuvao i njen i život njene majke. „Videla sam šta je Isus uradio za nas“, kaže ona.

Arpita je takođe zahvalna Bogu što može da ide u adventističku školu u Indiji. Iako još uvek njena škola nije poznata i nema puno učenika, učitelji vole đake i uče ih kako da slede Boga. I zbog toga je Arpita dvostruko zahvalna.

Deo dara trinaeste subote za ovo tromesečje pomoći će da se sagrade 14 novih učionica u Arpitoj školi. Nove učionice će omogućiti da još više dece pohađa adventističku školu i stekne istu nadu koju ima i Arpita.

Činjenice

- Odgledajte DVD, da biste videli kako Bog vodi i radi posao u Južnoazijskoj diviziji i širom sveta.
- Indija ima kulturu koja je okrenuta porodici. Veoma često tri generacije žive zajedno u istoj kući ili u komšiluku. Bake i deke često brinu za unučad dok roditelji rade.
- Naročito među Hindusima, bogoslužjenje se vrši kod kuće, gde su cela jedna soba ili ugao pripremljeni za obožavanje porodičnog boga ili bogova.
- Ovog tromesečja će dar trinaeste subote pomoći da se ojača crkva u Indiji kako bi dosegla do milijarde ljudi koji nikada do sada nisu čuli za Isusa.

AKTIVNOSTI

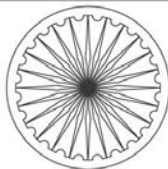
Obojite zastavu Indije:

Gornja pruga: narandžasta

Srednja pruga: bela

Donja pruga: tamnozelena

Krug u centru: tamnoplavi

BOŽJI ŠIKLJAJUĆI BUNAR

Sunita je žena jednog farmera. Ona je član Adventističke crkve i voli da prisustvuje bogoslužnju u svom selu. Ali veći deo subotnog dana ona provodi tiho u svom domu, jer ne želi da naljuti muža koji nije hrišćanin. Kada Sunita želi nešto posebno da potraži od Boga, ona to radi u crkvi. Prošle godine je Sunita došla u crkvu i molila se za bunar.

Molitva za čudo

Bilo je veoma teško vreme za njihovu porodičnu farmu. Nije bilo dovoljno kiše, i skoro su oba bunara presušila. Usevima je i te kako bila potrebna voda, što je značilo da treba iskopati još jedan bunar. Obično, kada se kopa bunar, bušilicom treba napraviti nekoliko rupa na različitim mestima da bi se pronašla voda. Ali Sunita i njen muž nisu imali dovoljno para da plate bušilicu.

Sunitin muž je želeo da izvede hinduistički ritual u polju kako bi pronašao vodu. On je verovao da je to jedini način da se dođe do vode. Sunita ga je molećivo odgovarala od tog rituala. Rekla mu je da Bog može da im pomogne da pronađu vodu bez ikakvih obreda.

Tada je Sunita otišla u crkvu da Boga zamoli za čudo. Molila je da brzo pronađu vodu.

Pastor i članovi crkve su se takođe molili sa Sunitom. Zahvalili su se Bogu na Sunitinoj vernosti, i molili Ga za pomoć u pronalaženju vode. Molili su se da Sunitin muž uvidi da se Bog brine za svoju decu i da im daje sve što im je potrebno.

Bušać bunara

Sledećeg dana je stigao bušać bunara na farmu. Došli su i pastori i članovi crkve. Niko nije znao gde da kopaju, a Sunita je rekla da oni imaju para samo da buše do 45 metara. Još jednom se pastor pomolio u tišini. Onda su članovi crkve prošetali po polju i odabrali nasumično mesta. Pastor se molio: „Gospode, blagoslovi ovu zemlju

i daj da imaju dovoljno kako bi potrebe Tvoje dece bile uslišene.“ A onda je bušač bunara krenuo na posao.

Prvo je bušio na 15 metara. Nije bilo vode.

Onda je bišio do 30 metara. I dalje nije bilo ni traga od vode.

Stigao je do 45 metara. Prestao je da buši i uputio se ka Suniti i njenom mužu. „Trenutno sam na 45m dubine“, rekao je. „Koštaće vas mnogo više para, ako nastavim da kopam.“

Članovi crkve su se ponovo molili. Onda su zamolili ovog čoveka da nastavi da kopa samo još par metara. Pristao je. Nekoliko trenutaka kasnije, voda je prosto izbila na površinu.

Na Sunitinom licu se video širok osmeh. „Molili smo se i Bog je uslišio naše molitve! On nas je blagoslovio!“

Voda i dalje snabdeva farmu. Susedi se dive tom čudu. Oni pitaju: „Zašto ste vi tako blagosloveni?“ Sunita im daje jednostavan odgovor: Bog poštuje one koji poštuju Njega.

Bog je uslišio Sunitinu molitvu. Kada poštuju Boga, On je spreman da nam podari neograničenu količinu vode života.

U blizini Sunitine kuće nalazi se adventistička škola pod nazivom Alate. Deo dara trinaeste subote biće upotrebljen za izgradnju 14 učionica u školi, tako da će još više dece moći da nauči o Bogu koji odgovara na molitve. Molim vas, setite se Sunitine porodice i škole Alate u svojim molitvama i prilikom davanja darova.

Činjenice

- Skoro 80% (8 od 10) ljudi u Indiji su Hindusi. Oni obožavaju bogove i boginje od kamena ili gipsa ili drveta. Povodom nekih svetkovina u čast svojih bogova, oni hodaju do reke i bacaju bogove u vodu, gde se bogovi od gipsa razgrađuju.
- Hindusi su vegetarijanci. Oni ne veruju u ispravnost jedenja mesa, jer smatraju da bilo koja životinja može biti bog, čak i pacov i zmija.
- Većina Hindusa ukrašava svoju sobu ili neki ugao sobe kao mesto za bogoslužjenje bogovima. Oni često pale sveće ili stavljaju pored statua tih bogova šareno cveće. Zatim im se poklone i mole. Oni imaju hramove i posećuju ih kada mogu da daju dar ili neki poklon, i onda traže blagoslov od svojih bogova.
- Molite se da ljudi iz Indije saznaju za Isusa i shvate da je On pravi Bog. On ih voli i želi i sa njima da provede večnost.

Severo-istočna Indija / 2.septembar

Niharika Karmakar, 11

UČITELJ STIŽE U POMOĆ

Jedanaestogodišnja Niharika živi kod svog biblijskog učitelja u zabačenom delu Indije. Učitelj nije njen stric ni otac, čak joj nije ni rođak. Razlog što ona živi u njegovom domu je taj što njena adventistička škola nema spavaonice.

Niharika je jedna od šestoro dece koja žive u domovima učitelja u blizini adventističke škole Nagalend u severoistočnom delu Indije koji se graniči sa državom Mjanmar.

Niharika je sada peti razred, a živi sa porodicom svog biblijskog učitelja već tri godine. Njeni roditelji, koji nisu hrišćani, žive na udaljenosti od 250 km od škole.

Niharika voli adventističku školu Nagalend. „Tu sam naučila da pevam i da se molim“, kaže ona. „Volim da pevam o Isusu i da slušam biblijske priče. Moj omiljeni junak iz Biblije je Josif.“

Kao Josif

Niharika se pomalo osećala kao Josif kada su je roditelji prvi put poslali u ovu školu. Njeni roditelji su saznali za tu školu na engleskom jeziku od porodičnih prijatelja. Pošto su želeli da ona nauči engleski, odlučili su da je pošalju u adventističku školu. Za Nihariku to je bilo daleko kao što je za Josifa bio Egipat.

„Rastužila me je misao da ostavljam svoje roditelje i prijatelje i da treba da živim sa nekom drugom porodicom“, kaže Niharika. Ali ona dodaje da je bila i uzbuđena zbog škole u kojoj je mogla da nauči engleski jezik.

Prva godina je za Nihariku bila teška. Borila se sa engleskim jezikom, što joj je otežavalo da uradi domaći zadatak. Nije mogla ni lako da komunicira, i bilo joj je teško da prve godine stekne prijatelje.

Ali ona sada govori veoma lepo engleski. Ima puno prijatelja u školi, u izviđačima je i učestvuje i u ostalim dečjim aktivnostima. Ona kaže: „Više se ne plašim i imam puno prijatelja.“

Nema više mesta

Adventistička škola Nagalend nema spavaonicu (internat) u kome bi mogla da borave deca koja žive daleko od škole. To se pokazalo kao veliki problem, pogotovo što njihovi učitelji više nemaju gde da prime učenike.

Učitelji kažu da je škola morala da odbije mnogo dece koja žive daleko od škole. Jedan čovek, adventista, koji živi u glavnom gradu Nagalenda, želeo je da pošalje svog rođaka u školu; njima je dotle potrebno dva sata vožnje kolima. Ali učitelji više nemaju mesta u svojim kućama da bi prihvatili nove učenike. Dečakov stric je bio razočaran. „Ja želim da moj nećak ide u adventističku školu. Veoma je teško poštovati subotu kada se pohađa neka druga škola“, kaže on.

Iako je Nagalend većinom hrišćanski, većina ljudi pogrešno shvata sedmi dan subotu. Kao rezultat toga, deca iz adventističkih domova suočavaju se sa problemima u državnim školama.

Otuda su Niharika i ostala deca bila vrlo uzbuđena kada su im učitelji saopštili da će škola početi da pravi internat za decu koja žive daleko od škole.

Deo dara trinaeste subote pomoći će da se sagradi internat za devojčice. Ova škola koja je otvorena 2007. ima 204 učenika. Uskoro će početi da se skupljaju sredstva i za internat za dečake.

Niharika voli da uči o Isusu. Ona nije znala za Boga kada je prvi put došla u školu. Sada, voli da peva i da se moli Isusu obraćajući Mu se kao svom prijatelju. Svojim roditeljima i svojim sestrama priča o Isusu kada dođe kući na raspust. Njeni roditelji joj govore da su svi bogovi isti, što mnogo rastuži Nihariku. „Ja se s tim ne slažem“, kaže ona. „Ali ja im se ne suprotstavljam.“ I tako ona provodi sve više vremena u razgovoru sa Isusom. Ona moli Isusa da dodirne srca njenih roditelja.

Molim vas, setite se adventističke škole Nagalend u svojim molitvama i kad dajete subotnoškolski dar.

Činjenice

- Adventistička škola Nagalend locirana je u severoistočnom delu Indije na granici sa zemljom Mjanmar.
- Škola je relativno nova, osnovana 2007. i ima 204 učenika; međutim, mogla bi da posluži još mnogoj deci kada bi imala internat, jer bi onda pristizala i deca koja žive daleko.
- Deo trinaestog dara ovog tromesečja pomoći će da se sagradi internat za devojčice. Škola sada prikuplja novac i za internat za dečake.

AKTIVNOSTI

Pevajmo na jeziku hindi

Saveti oko izgovora: Jedva čujno izgovorite n kada se pojavi u za-
gradi. Nežno izgovorite slovo i kada se pojavi na kraju sloga. Th se
izgovara kao d, a ponekad kao meko d. Samoglasnik napisan kao ai
izgovara se kao aj.

ISUSE MOJ, DOĐI SAD U MALENO SRCE MOJE

may ray dihl may-ah,
may ray dihl may-ah
ahdj dihl-l may ah ay yee soo
too ahb hee ah ah-orh rah seh dah
may ray dihl may ah krist yee soo

Severoistočna Indija / 9.septembar
Panmeičung (Pan), 75, i njegova
supruga

MISTERIJA POLICIJSKIH LISICA

Pan živi u malom selu u Nagalendu, državi na severoistoku Indije. (Pronađite na mapi.)

Policajci su čekali da se Pan jedne subote vrati kući iz crkve. Policija je rekla Panu da je uhapšen zbog bogosluženja subotom. Panova žena je bila uplašena. Njegova deca su počela da plaču. Da li biste se vi uplašili da dođe policija da vas uhapsi zbog toga što idete u crkvu?

Ali Pan nije bio uplašen.

„Mi nismo učinili ništa loše“, rekao je policiji.

Ali oni su mu objasnili da je ipak uradio nešto loše. Nije slušao svoje susede, i zbog toga su njegovi susedi ljuti. Panovi susedi idu u crkvu nedeljom, i govorili su mu da i on mora da ide u crkvu nedeljom. Ali je Pan sa svojom porodicom nastavio da odlazi na bogosluženje subotom, u maloj kolibi koja je služila kao adventistička crkva.

Policajci su smestili Pana u kamion sa još dva čoveka koji su takođe bili adventisti. Policajci su Panu stavili lisice na ruke. A drugi deo lisica zakačili su na zglob jednog od njegovih prijatelja.

Panovoj ženi se stomak okrenuo dok je posmatrala kako policajci odvođe njenog muža. Ali setila se Isusovog obećanja u Mateju 5,10: „Blago prognanima pravde radi, jer je njihovo carstvo nebesko.“

Polijski kombi je poskakivao na neravnom putu dok se vraćao u glavnu policijsku stanicu koja je bila udaljena dva sata vožnje. Bum, bum, bum. Pan i njegov prijatelj su takođe odskakivali napred i nazad na zadnjem delu kombija. Pan je gledao u lisice na svom zglobu, pokušavajući da shvati zašto je uhapšen. Dok je tako gledao u lisice, dogodilo se nešto čudno. Lisice su se otključale i pale sa zgloba. Bio je slobodan!

Pan je mogao da iskoči iz kombija i pobegne kući. Ali on nije želeo da beži, iako je znao da nije učinio ništa loše. On je želeo da ostane pošten. I tako je on policajcu pokazao svoj oslobođeni zglob. Policajac je bio iznenađen. „Kako si otvorio lisice? Da li imaš ključ?“ - upitao ga je.

„Mi nismo ništa uradili“, rekao je Pan. „Lisice su se jednostavno same otvorile.“ Jedan od policajaca je ponovo uzeo lisice i zakačio na Panov zglob. Malo ih je povukao da bi proverio da li su dobro zaključane.

Tri čoveka su bila umorna od dugačkog puta u policijskom kombiju. Kada su konačno stigli do policijske stanice, Pan i njegova dva prijatelja su izašla iz kombija prateći policajce do zatvora. Oficir je pokazao na ćeliju i njih trojica su ušla unutra. Tu su proveli dva dana. Molili su se Bogu i ohrabivali jedan drugoga. Konačno, u ponedeljak, policajac im je rekao da mogu da se vrate svojim kućama.

Kada se Pan vratio kući, susedi koji su rekli policiji da uhapsu Pana i njegova dva prijatelja, nisu bili srećni što ga vide. Ali kada su čuli za priču o liscama koje su se otvorile i oslobodile Pana, susedi su promenili svoje mišljenje. Uvideli su da je Bog sa Panom. I dok su posmatrali Pana i druge adventiste, shvatili su da njima Bog pomaže u svemu.

Danas, ti susedi više ne ometaju Pana i njegove prijatelje. Zapravo mnogi od njih sada obožavaju Boga sa Panom, subotom, u adventističkoj crkvi.

Jedan deo dara trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se sagradi internat za devojčice u adventističkoj školi u istom gradu

u kome je Pan bio odveden u zatvor. Adventistička škola Negalend potrebuje internat zbog dece koja žive daleko.

Činjenice

- Negalend se nalazi na krajnjem severoistoku Indije. On se graniči sa Mjanmarom na istoku.
- Većina ljudi u Negalendu govori engleski jezik.
- Adventistička škola u Negalendu ima preko 200 učenika, i sve više ljudi želi da pošalje svoju decu u tu školu. Deo trinaestog dara pomoći će da se sagradi internat za devojčice, kako bi što više dece moglo da nauči kako da korisno posluže svojoj zajednici.

Severoistočna Indija / 16. septembar

Gukato Jepto, 16

„JA HOĆU DA BUDEM EVANĐELISTA!“

Gukato ne može da prestane da priča o Isusu. On uvek gleda da li je u njegovoj blizini neko ko je zainteresovan da sazna nešto više o Bogu.

Gukato je učenik u adventističkoj školi Negalend u severoistočnoj Indiji. On želi da jednog dana postane evanđelista. Ali on ne čeka da poraste da bi drugima govorio o Isusu. Gukato voli da svojim drugovima iz razreda priča o Isusu i Njegovom drugom dolasku. On proučava sa njima Bibliju kada god oseti da su čak i sa svim malo zainteresovani.

Kada su se njegovi roditelji pre par godina pridružili Adventističkoj crkvi, odlučili su da Gukata i njegovog mlađeg brata pošalju na školovanje u adventističku školu Negalend, kako bi mogli što više da nauče o Bogu i izbegli probleme sa kojima bi se dečaci susretali u državnoj školi.

Gukato voli aktivnosti duhovnog tipa na kampusu. Kaže da naročito voli prvu polovinu časa kada ujutru svi učenici pevaju, mole se i čitaju Bibliju. Gukato pomaže drugim učenicima oko domaćeg i ujedno deli sa njima svoju veru kad god može. Jedan od njegovih učitelja je rekao: „Gukato ne samo da redovno dolazi na bogoslužnja, već on poziva i svoje prijatelje koji nisu adventisti da dođu sa njim u crkvu. I oni mu se često pridružuju.“

Prevazilaženje prepreka

Gukato je iskusio da nije uvek lako deliti veru sa drugima. Roditelji mnoge dece iz razreda ne žele da njihova deca idu subotom u crkvu na kampusu. Ali Gukato nastavlja da ih poziva.

Ako neko od njih kaže da ne želi da dođe ili da ne može da dođe, Gukato se ne obeshrabruje. On nastavlja da ih poziva: „U redu je. Ali ako se predomisliš, uvek si dobrodošao!“ Ovo izgleda deluje, i nekoliko njegovih prijatelja iz razreda je došlo u crkvu.

Jedan od njegovih prijatelja je zatražio da se krsti, tako da je Gukato proučavao sa njim teme za krštenje. Ali kada je dečak upitao svoje roditelje za dozvolu da se krsti, oni su odbili. Još jedan njegov prijatelj je tražio od roditelja dopuštenje da se krsti i zbog toga je upao u nevolju. Oni su mu zabranili da tamo više odlazi. Naravno, Gukato je bio tužan: „Ako ikako možeš ponovo da dođeš, dođi.“

Gukato nije obeshrabren kada njegovi prijatelji iz škole ne mogu da dođu u crkvu sa njim ili kada ne žele da dođu. On stvara prijateljstva i van škole. U obližnjoj prodavnici on se sprijateljio sa radnikom po imenu Albert. On i Albert su razgovarali o adventistima i suboti. Albert je rekao da je previše zauzet da bi išao u crkvu, ali je radosno prihvatio adventistički časopis i drugu religijsku literaturu.

Gukatova ljubav prema Bogu je otpočela kod kuće. Kada se njegova majka razbolela i kada nije mogla da čisti crkvu, on ju je ohrabrivao da ostane u krevetu. Kada je pokušala da ustane i ode da počisti crkvu, Gukato je sakrio crkveni ključ i onda sam otišao i počistio crkvu umesto nje. To je radio sve dok ona nije ozdravila.

Velika potreba

Kada upitate Gukata koja je najveća potreba škole, on odmah odgovori da je to spavaonica za decu koja žive u školi. I škola se sa tim slaže. Deo dara trinaeste subote pomoći će da se izgradi internat za devojčice u ovoj školi. Škola se takođe nada da će uspeti da sakupi pare za internat i za dečake.

Gukato kaže da je veoma bitan internat za dečake jer on poznaje neke dečake koji bi voleli da idu u ovu školu ali žive veoma daleko. Internat bi mnogoj deci pružio sigurno i udobno mesto za život – i Gukatu priliku gde će moći da priča o svojoj omiljenoj temi: Isusu.

Gukatov omiljeni biblijski tekst nalazi se u Mateju 24,42, gde Isus kaže: „Stražite dakle, jer ne znate u koji će čas doći Gospod vaš.“ Gukato kaže da on ne želi ništa više nego da bude spreman kada Isus dođe. A u međuvremenu, on planira da pomogne mnogim svojim prijateljima da se i oni prireme za taj događaj.

Molimo se za adventističku školu Nagalend ove sedmice. I nemojmo zaboraviti da uštedimo novac za poseban dar trinaeste subote, 30. septembra.

Činjenice

- Kada su misionari prvi put ušli u Indiju, mnogi su otputovali u severoistočne države. Danas su većina severoistočnih zemalja Indije hrišćanske, i engleski jezik je veoma rasprostranjen.
- Čitavala sela na severoistoku Indije često su članovi iste crkve. Ako neka od porodica postane adventistička, onda im je ponekad u tim selima život otežan

Centralna Indija, 23.septembar
Eliša i Solomi Atota

TVRDOGLAVA MLADA

Kuc, kuc... Kuc, kuc.

Eliša je otvorio prednja vrata svoje kuće u Indiji. (Pozovite neko dete da pronade Indiju na karti.) Ispred vrata su stajali čovek i žena koje on nije poznavao.

„Mi želimo nešto da vas pitamo, nešto veoma bitno“, rekao je čovek. „Želimo da se vi oženite našom ćerkom. Ona se zove Solomi.“

Eliša je bio veoma iznenađen. On je želeo da se oženi, ali nije očekivao da će na ovakav način naći svoju mladu. Eliša je nekoliko minuta razgovarao s tim ljudima. A onda je odmahnuo glavom: „Ne“, rekao je. „Ja ne mogu da se oženim vašom ćerkom.“

Zašto je Eliša rekao ne? Eliša ju je odbio zato što Solomi nije bila iste vere kao on. Ona je doduše bila hrišćanka, ali je išla u crkvu nedeljom. Eliša je adventista sedmog dana. Kog dana adventisti idu u crkvu? (Sačekaj da deca odgovore.) Tako je, mi subotom idemo u crkvu.

Solomini roditelji su delovali razočarano. Oni su stvarno želeli da se njihova ćerka uda za Elišu. Oni su tražili dobrog muža za svoju ćerku već dosta dugo. I na osnovu onoga što su saznali o Eliši, bili su sigurni da će on biti dobar suprug. Solomin otac je sa novom nadom u očima rekao: „Kazaćemo Solomi da ide sa tobom u crkvu!“

Eliša se upoznao sa Solomi i ona mu se svidela. U subotu su zajedno otišli u crkvu. I u određeno vreme oni su se venčali.

Razočarenje

Ali nakon što je par bio u braku izvesno vreme, Solomi je prestala da ide u crkvu sa Elišom. Ona je krenula ponovo u svoju crkvu - nedeljom. Izjavila je da uopšte nije bitno da li ide subotom ili nedeljom u crkvu.

Eliša je bio veoma tužan. Shvatio je da je učinio veliku grešku. I sada nije znao šta da radi.

Solomi je videla da je Eliša tužan. Znala je da je tužan zbog toga što ona ide u crkvu nedeljom. Ona je želela da Eliša bude srećan. Tražila je da joj Bog pokaže da li treba da ide u crkvu subotom ili nedeljom.

Nekoliko sedmica kasnije, Solomi se srela sa strancem koji je delio knjige o Isusu u njenoj crkvi. Solomi je osetila uzbuđenje kada je saznala da je taj stranac adventistički pastor. Ona mu je rekla da je i njen muž adventista. Solomi je zastala nakratko a zatim je upitala pastora: „Da li Bog želi da ja idem u crkvu nedeljom ili subotom?“

Pastor je otvorio Bibliju. Pokazao joj je četvrtu zapovest u kojoj piše: „Sećaj se subote (dana od odmora) da ga svetkuješ.“ Pročitao joj je i mnoge druge tekstove. Solomi je shvatila da Bog želi da ona ide u crkvu subotom.

Danas su Eliša i Solomi veoma srećni. Oni su srećni što zajedno rade kao biblijski radnici. Oni odlaze u domove ljudi i uče ih o Isusu

i o suboti iz Biblije. Ali su najsrećniji zbog toga što subotom zajedno idu u crkvu.

Deo dara trinaeste subote pomoći će da se izgradi centar za obuku u blizini Elišine i Solomine kuće, tako da će moći još efikasnije da služe Bogu.

Molim vas, setite se Eliše i Solomi i novog centra u svojim molitvama kao i prilikom davanja darova.

Činjenice

- U Indiji se i dalje praktikuje da roditelji biraju supružnika za sina ili kćer.
- Iako vereni par neko vreme provodi zajedno, oni ostaju sami tek nakon venčanja.

AKTIVNOSTI

Hajde da se igramo!

KABADI

Kabadi je omiljena dečja igra na ulici širom Indije. Dva tima, svaki sa po pet do devet igrača, poređaju se jedni naspram drugih.

Nacrtajte liniju po sredini prostora za igru.

Kapiten tima A odabira jednog igrača da pređe liniju i uđe u teritoriju B tima, pokušavajući da ukrade igrača iz tima B. Igrači iz tima A moraju za to vreme stalno da ponavljaju „Kabadi, kabadi, kabadi“ dok im se igrač nalazi na teritoriji B tima. Igrači iz tima B pokušavaju da uhvate igrača iz tima A. Ako igrač iz tima A uspešno uhvati nekog igrača iz tima B, oni se zajedno vraćaju na teritoriju tima A. Igrač koji je uhvaćen sada stoji van igre i posmatra.

Ako igrači iz tima A prestanu da viču „Kabadi“, onda i oni moraju da izađu iz igre.

Nakon što je igrač iz tima A uhvatio nekog ili je on sam uhvaćen, sada je red na tim B. Ako tokom igre tima B njegov igrač uhvati nekog iz tima A, jedan od igrača koji stoji sa strane i posmatra igru iz tima B može ponovo da uđe u igru.

Timovi igraju naizmenično sve dok ima članova u timu. Tim koji ima najviše igrača u igri do kraja predviđenog vremena pobeđuje.

PROGRAM TRINAESTE SUBOTE

Ako će vaš razred moći da prikaže program za trinaestu subotu, onda uvežbajte jednu ili dve pesme za ovo tromesečje, koje ćete pevati tokom programa. Ako se vaš razred neće pridružiti programu odraslih, onda možete da ispričate sledeću priču tokom misioniskog časa. Možete pozvati i one najmlađe i mlađe tinejdžere da vam pomognu. To će pomoći starijoj deci da se osećaju mnogo ugodnije u prisustvu publike, a mlađoj deci će biti interesantnije da posmatraju različite ljude tokom prezentacije.

Pripreme pre trinaeste subote:

- Svakom roditelju pošaljite poruku u kojoj ćete ih podsetiti na program i ohrabriti ih da ponesu sa sobom dar za trinaestu subotu, 30. septembra.
- Podsetite sve da je njihov misioniski dar zapravo poklon kojim će se Božja Reč raširiti širom sveta, i da će jedna četvrtina trinaestosubotnog dara biti direktno upotrebljena za pomoć ljudima iz Južnoazijske divizije u izgradnji internata za dve adventističke škole, sedam crkava u Indiji i za jednu salu za sastanke u Butanu.

Pomaganje deci da uzrastu

(Zamolite tri mlađa deteta da učestvuju u programu. Ne moraju sve da nauče napamet, ali ih ohrabrite da pročitaju svoje delove nekoliko puta kod kuće pre početka programa).

Narator: Južnoazijsku diviziju čine tri zemlje – Indija, Butan i Nepal. Indija, osim Kine, ima najveći broj stanovnika – skoro 3 milijarde ljudi. Adventistička crkva je skoro pre 100 godina poslala svoje misionare u Indiju. Danas u Indiji ima oko 1,6 miliona adventista. To znači da na 870 ljudi dolazi jedan adventista.

Pošto su misionari prvi stigli u Indiju da tamošnjim ljudima govore o Božjoj ljubavi, škole su bile veoma bitno sredstvo da se ljudi upoznaju sa Isusom. Ove škole su izvršile snažan uticaj na čitave porodice koje do tada nisu poznavale Isusa. Čak se i danas deca uče da budu poštena i dobra i ljubazna. Hajde da se upoznamo sa Ali, čiji se život promenio posle dolaska u adventističku školu.

Ali (devojčica): Moji roditelji nisu bili hrišćani kada sam krenula u školu. Ali nakon teškog iskustva u prvom razredu, poslali su me u adventističku školu, nadajući se da će mi tamo biti bolje. Učitelji su bili ljubazni i pomagali su mi, tako da sam počela brzo da učim.

Naučila sam da čitam i rešavam zadatke iz matematike, učila sam i geografiju, ali moji učitelji su me takođe učili i o Isusu. Moja škola nema časove subotom, i ja sam ubrzo shvatila da moji prijatelji iz razreda imaju toga dana subotnu školu. Tako sam i ja pošla u subotnu školu, jer sam želela da naučim nešto više o Bogu. Jako mi se sviđa subotna škola, naročito mi se dopadaju priče. Ja volim priče, a moj učitelj u subotnoj školi zna puno priča o Isusu.

Ispričala sam majci šta sam naučila u subotnoj školi, i ona je došla sa mnom u crkvu. Prisustvovala je času za odrasle, i nakon nekoliko meseci moja majka je predala svoje srce Isusu i pridružila se crkvi. I ja sam svoje srce predala Isusu, i kada sam dovoljno porasla, pridružila sam se crkvi. Moj otac još uvek nije dao svoje srce Isusu, ali ponekad dođe sa nama u crkvu.

Jako sam srećna što su me roditelji poslali u adventističku školu. Ceo moj život je tako postao drugačiji.

Narator: U Indiji se govore dva osnovna jezika, hindi i engleski, a i mnogi drugi jezici. Adventistička škola u Indiji uči na engleskom jeziku. To što deca nauče da čitaju i govore engleski kasnije im, nakon završetka školovanja, dosta pomogne.

Mnoga deca dobijaju sredstva od sponzora kako bi išla u adventističku školu. Jedan od te dece je i Amol. On ide u jednu od škola koja će dobiti nove učionice zahvaljujući ovom trinaestosubotnom daru. Amol, ispričaj nam svoju priču.

Amol (dečak): Moji roditelji su bili adventistički hrišćani. Moj otac je preminuo kada sam imao 6 godina, a majka mi se razbolela u umrla samo godinu dana kasnije. Moj mlađi brat i ja od tada živimo sa bakom i dekom, ali život je težak. Naši deka i baka nas vole, ali su stari i nisu mogli da nam priušte da pohađamo adventističku školu.

Jednog dana je u naše selo došao pastor radi evangelizacije. Moji baka i deka su zamolili pastora da im pomogne da me pošalju u adventističku školu, i pastor je za mene pronašao sponzora.

Stvarno mi se sviđa ova škola. Učitelji su fini, a deca su prijateljski nastrojena. Voleo bih kada bi i moj mlađi brat mogao da ide u ovu školu, ali on nema sponzora, a moji baka i deka ne mogu da plaćaju školske račune.

Sećam se da je majka želela da postanem pastor. Ako me Bog pozove, biću veoma srećan da Ga poslušam.

Naša škola je nova, i potreban nam je internat kako bi deca koja žive daleko mogla da pohađaju školu. Deo dara trinaeste subote pomoći

će da moja škola dobije novi internat. Hvala vam što pomažete deci kao što sam ja u sticanju dobrog obrazovanja u hrišćanskoj školi.

Narator: Hvala ti Amol. Četiri adventističke škole će dobiti novčanu pomoć od današnjeg prikupljenog dara. Međutim, postoji još jedan projekat. A taj projekat je pomoć u izgradnji crkava u Indiji. Kevin ima 9 godina i živi u zapadnoj Indiji. On je dete-propovednik. Kevin zna da kada dete propoveda, čak i odrasli slušaju.

Kevin (dečak): Počeo sam da propovedam kada mi je bilo 7 godina. Moj učitelj iz subotne škole pozvao me je da govorim za vreme dečje subote u crkvi. Tada još uvek nisam mogao da čitam, tako da su mi roditelji pomogli da naučim svoju propoved. Mi deca dobro smo uvežbali svoj deo propovedi, i bili spremni. Bog me je stvarno blagoslovio iako sam bio nervozan. Bog je upotrebio mog prijatelja i mene da tog dana progovori ljudima.

Od tada sam propovedao u mnogim crkvama širom Indije. Učim kako da govorim pred ljudima; to je dobra veština koja će mi trebati kada porastem.

Ja mislim da su ljudi, kada dete propoveda, opušteni i slušaju srce. Ljudi su mi govorili da su, saznajući da će dete držati propoved, poželeli da pozovu svoje prijatelje koji ne idu u crkvu. To je lepo iskustvo za posetioce, i oni se često iznenade kada vide da dete govori kao odrasla osoba.

Kada propovedam, ja uputim poziv za prihvatanje Isusa. Jednom prilikom je jedna žena istupila i zatražila molitvu. Kazala je da posećuje crkvu i da je upravo saznala za adventiste. Ona je tog dana planirala da ide negde drugde, ali ju je Bog doveo u crkvu.

Ljudi u Indiji su gladni da čuju dobru vest da je Isus istina i živi Bog, da ih voli i da želi da bude deo njihovog života. Crkva u Indiji ima mnoge programe preko kojih članovi crkve mogu da podele svoju ljubav prema Bogu sa svojim susedima i porodicama. Ali mi i dalje treba da učimo kako da dopremo do njih na još mnogo načina. Deo današnjeg dara pomoći će da se sagradi centar za obuku gde će pastori, pioniri globalne misije i laici moći da nauče najbolji način dosezanja ljudi za Isusa. Ja sam previše mlad da bih išao tamo, ali se nadam da ću jednog dana moći!

Narator: Danas imamo priliku da pomognemo ljudima širom Južnoazijske divizije da saznaju o Bogu preko adventističkih škola i centra za obuku. Pružimo im danas veliku pomoć.

PROJEKTI ZA SLEDEĆE TROMESEČJE

- Višenamenska zgrada u Rezini u Moldaviji;
- Učenje kroz sport za decu i tinejdžere u Dušanbeu u Tadžikistanu;
- Višenamenski sportski kompleks u hrišćanskoj školi Heritidž u Tokmoku u Kirgistanu;
- Centar uticaja „Služi i sijaj“ u Rostovu na Donu u Rusiji;
- Centar uticaja „Gospel Harbor“ u Vladivostoku u Rusiji i
- Dečji projekat: Dečje obdanište u Pavlodaru u Kazahstanu.

HINDI

Hindi i engleski su najčešći jezici u Indiji. U daljem tekstu navedeni su neki pozdravi i reči na jeziku hindi. Samoglasnici se izgovaraju na sledeći način: ah – a; ai – aj; ay – ej; ee – i; eh – e; ih – i; oh – o; oo – u; uh – a; u – i.

Naglašeni slogovi su ispisani velikim slovima. Kada vidite slovo n u zagradi (n) na kraju reči, izgovorite ga kao kroz nos, skoro nečujno; nežno izgovarajte slovo r; a th izgovarajte kao slovo d.

Pozdrav

Blagoslovena subota

Zdravo (doviđenja)

Kako si?

Dobrodošao

Molim te

Hvala

Nema na čemu

Isus te voli

Da

Ne

Bog

Isus

Izgovor

shoob sah-BAHT

NAH-mah-stay

Ahp kay-see hai

swah-guh-THUM

krih-pai yah

THUN-yuh-wadhd

THUN-yuh-wadhd

yay-soo toom-say pyar

kar-tuh HAI

HAH

nuh-HEE

KOO-dah

YAY-soo

Dani u sedmici

Nedelja	RUH-vee-wahr
Ponedeljak	SOHM-wahr
Utorak	MUHN-gol-wahr
Sreda	BOOD-wahr
Četvrtak	GOO-roo-wahr
Petak	SOOK-wahr
Subota	SUH-nee-wahr

Brojevi

Jedan	ayk
Dva	doh
Tri	theen
Četiri	char
Pet	pahnch
Šest	chay
Sedam	saht
Osam	aht
Devet	now
Deset	thus

RECEPTI

SAMOSAS

- 2 šolje brašna
- Prstohvat soli
- 2 kašike putera
- 2/3 šolje vode

Pomešaj brašno i so; iseci maslac dok ne postane poput prezle. Dodajte vodu, malo-pomalo, dok ne dobijete mekano testo. Prekrijte ga i ostavite da postoji.

Fil:

- 1 luk, iseckan
- 2 kašike ulja
- 5 srednjih krompira, prokuvanih, očišćenih i iseckanih na kockice
- ½ kašičica karija

½ kašičica kurkume
½ šolje zelenog graška

Soli po ukusu

Sveže iseckano lišće korijandera

Propržite luk da bude zlataste boje. Dodjate krompir i kurkumu, kari, grašak, so i korijanderovo lišće i lagano mešajte. Kuvajte na niskoj temperaturi. Podelite testo na 6 do 7 jednakih delova. Svaki napravite u vidu loptice i razvijte u krug. Svaki krug podelite na pola i stavite punu kašiku fila na svaki krug. Savijte ivice prema sredini. Ovlažite ivice vodom i lagano zatvorite tako da dobijete troglast oblik testa. Ugrejte ulje za prženje i ispržite samosu okrećući je sa obe strane dok ne dobijete zlatno smeđu boju. Iscedite i poslužite dok je toplo.

SALATA OD JOGURTA

1 šolja jogurta

½ šolja pavlake

1 krastavac, iseckan

1 paradajz, iseckan

½ luka, iseckano

Soli po ukusu

Sve sastojke promešajte, služite hladno.

KARI OD POVRĆA

2 velika luka

2 do 3 čena belog luka

2 zelene paprike

3 kašike ulja

1 kašičica čilija u prahu

½ kašičice kurkume u prahu

2 kašičice korijandera u prahu

2 velika paradajza, iseckana

1 kg povrća (šargarepa, grašak, krompir, pasulj, karfiol) iseckan sitno

1 kašičica braon šećera

2 kašičice soli

1 šolja ključale vode

4 kašike limunovog soka

Ispržite luk, beli luk i papriku dok ne postanu braonkaste boje. Dodajte začine i paradajz, uz stalno mešanje da vam se ne zalapi povrće za tiganj. Dodajte preostalo povrće, šećer, so i dobro promešajte. Dodajte vodu, prekrijte i neka se kuva dok povrće ne postane mekano. Pet minuta pre nego povrće omekša dodajte limunov sok i nastavite sa kuvanjem dok ne bude gotovo. Nemojte prekuvati. Servirajte sa rižom, sočivom ili bilo kojom vrstom pasulja i čapatijem (beskvasni hleb).

ZAČINJEN KUKURUZ I MIKS OD ORAŠASTIH PLODOVA

2 kašike ulja

¼ šolje kokičara

¼ šolje putera

1 čen belog luka,

1/3 šolje badema

½ šolje neposoljenog indijskog oraha

½ šolje neslanog kikirikija

1 kašičica Vorčester sosa

1 kašičica karija u prahu

¼ kašičice čilija u prahu

1/3 šolje groždica bez semenki

So

Ugrejte ulje u tiganju i dodajte kukuruz. Prekrijte i drmajte posudu dok ga pržite 3 do 5 minuta, sve dok kukuruz ne prestane da pucka. Iskokani kukuruz stavite u posudu (dobićete oko 10 šolja kokica) Istopite puter i dodajte luk, badem, indijski orah i kikiriki; promešajte sa Vorčester sosom, karijem u prahu i čilijem u prahu, i kuvajte 2 do 3 minuta, lagano mešajući. Uklonite tiganj sa ringle i pomešajte masu sa kokicama. Začinite solju po ukusu i dobro promešajte.

Sve to prebacite u činiju i poslužite jelo. Ako želite manje ljutu poslasticu, samo nemojte dodati čili ili kari, a dodajte 1 kašičicu kima, 1 kašičicu korijandera i ½ kašičice mlevene paprike. Ako koristite kokice iz mikrotalasne, dodajte 2 kašike istopljenog putera.

IZVORI

Sledeće informacije vam mogu pomoći u pripremi vesti iz sveta za subotnu školu.

Nešto više informacija o kulturi i istoriji pomenutih zemalja možete pronaći u lokalnoj biblioteci ili putnoj agenciji, ili posetite sledeći veb sajt:

Sajt Indijske vlade: bit.ly/bit.ly/IndiaGovtFacts

CIA's India Facts: bit.ly/IndiaCIAbit.ly/IndiaCIA

Wikitravel: bit.ly/bit.ly/wikiIndia

Lonely Planet: bit.ly/bit.ly/PlanetIndia

Wikipedia: bit.ly/bit.ly/WikipediaIndia

Ducksters: bit.ly/bit.ly/DuckstersIndia

Cool Kid Facts: bit.ly/CoolKidIndia

Religions of India: bit.ly/bit.ly/IndiaReligions

Možda će vam i ovi veb-sajtovi biti od koristi:

Južnoazijska divizija: sud.adventist.org

Srednja škola Džejms memorijal: bit.ly/JamesSchoolIndia

Nagalend Adventistička crkva i škola: bit.ly/NagalandSDA

Snimci

Pokažite video snimke ovih vesti. Možete ih preuzeti sa našeg sajta www.subotnaskola.org

Takođe, od pomoći vam može biti i sajt: bit.ly/childrensmission

Ciljno darovanje pomoći će da se usmeri pažnja na misiju pa će se na taj način povećati i misioniski dar. Zamolite svoj subotnoškolski odbor da postavi misioniski cilj za jedno tromesečje; a onda prikažite napredovanje putem grafikona. Pošto ovo tromesečje ima 14 subota, podelite ovaj cilj na 14 delova i stremite da ga ostvarite, po jedan deo svake sedmice, a dva dela trinaeste subote, ili već kada se to prikuplja kod vas u crkvi.

Pošto se svi projekti za ovo tromesečje uglavnom odnose na izgradnju, nacrtajte školu ili zid od cigala na velikom papiru. Nacrtajte jednostavne cigle i napravite dovoljno njenih kopija kako biste ispunili zid na crtežu (posteru). Dodajte svakoj cigli neku sumu, i svake subote izbrojte misionaski dar i onda tom posteru dodajte

odgovarajuću ciglu. Ohrabrite članove subotne škole da „kupuju cigle“ kako bi pomogli u izgradnji zida.

Podsetite svoje članove da će njihovi redovni misioniski darovi pomoći misionском radu širom sveta i da će jedna četvrtina dara trinaeste subote ići direktno za projekte Južnoazijske divizije. Dvanaeste subote dajte neki izveštaj o misionском darovanju za to tromesečje. Ohrabrite članove da udvostruče ili utrostruče svoja normalna darovanja trinaeste subote. Izbrojte sakupljeni novac i to objavite na kraju subotne škole.

Autori za ovo tromesečje: Dhormo Kamei, Manohar Karnad, Hidyjat Masih, Jienpui Panmel, Jose Prakash, G.Nageshwar Rao.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Odgovara: Ana Gagić
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2017.
Za internu upotrebu